

عنوان مقاله:

بررسی نشانه معنا شناسی گفتمان در شعر پی دارو چوپان نیما یوشیج

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 46، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

اکرم آیتی - استادیار زبان و ادبیات فرانسه دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

مطالعه نشانه در گذر از رویکرد ساختارگرایی سوسوری و سپس نظام گفتمان روایی گریماسی وارد حوزه جدیدی شد که نشانه- معنا شناسی گفتمانی نامیده می شود. در حالی که جریان اول مبتنی بر رابطه تقابلی صرف میان قطب های معنایی از پیش تعیین شده و جریان دوم برنامه گرا و بر مبنای تغییر از وضعیت اولیه به ثانویه بود، این رویکرد نو با تاثیرپذیری از داده های مربوط به علم پدیدارشناسی و به کارگیری دیدگاه هستی مدار، دریچه ای بدیع در مطالعات زبان شناسی و نشانه شناسی می گشاید. در این رویکرد، فرآیند تولید معنا با شرایط حسی- ادراکی پیوند خورده و نشانه ها همراه با معنا، به گونه هایی سیال، پویا، متکثر و چند بعدی تبدیل می شوند. پژوهش حاضر در نظر دارد ضمن مطالعه فرآیند گفتمانی شعر پی دارو چوپان نیما در ابعاد حسی- ادراکی، عاطفی و زیبایی شناختی، چگونگی تولید جریان سیال معنا و عناصر اصلی و دخیل در آن را بررسی کند. این مقاله همچنین در پی نشان دادن این موضوع است که تکثر روایی و تکثر ارزشی در شعر نیما چگونه باعث ایجاد فضای تنشی و سیالیت گفتمان می شود و نیز این فضای تنشی به چه شکلی جریان حسی- ادراکی، عاطفی و زیبایی شناختی را ایجاد و هدایت می کند.

کلمات کلیدی:

نشانه معناشناسی، گفتمان پی داروچوپان، نیما یوشیج، بعدحسی ادراکی، بعدعاطفی، بعدزیبایی شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/631201>

